

fentlighed som sådan, forstået som en dansk demokratisk offentlighed. Det, der sker efter Anden Verdenskrig, er jo, at internationale organisationer skabes, fordi nye behov opstår, og man laver fælles regler for, hvordan de organisationer arbejder, og hvilke områder de arbejder med.

En af de organisationer er EU, og det er den fælles valuta. Det er i virkeligheden et samarbejde mellem selvstændige stater. Og det er jo det, der er den nye demokratiudvikling, som virkelig har brug for en debat og en klargøring, og det vil jeg meget gerne være med til, også uafhængigt af folkeafstemningen i september måned – jeg tror, det er en meget vigtig diskussion – og også en analyse af: Hvad er det egentlig for en demokratiudvikling, vi står over for, og hvorfor?

Hr. Thulesen Dahl sagde, at den danske befolkning er banket på plads, underforstået ved et ja; det faldt i den sammenhæng. Nu skal jeg jo ikke gøre mig klog på, om det var meget nøje valgte ord, men det var i hvert tilfælde det, der blev sagt. Og jeg er faktisk ked af den slags udtalelser, for jeg synes, det er en hån imod den demokratiske debat, det er en hån imod folkeafstemningsinstitutionen. Vælgerne har lov til at stemme ja, ligesom de har lov til at stemme nej. Og derfor er det ikke, fordi det bliver et ja, vælgerne, der er blevet banket på plads, underforstået af tilhængerne, ligesom jeg heller ikke vil sige, at hvis det bliver et nej, så er det modstanderne, der har banket vælgerne på plads. Der er jo ikke forskel på demokratiet, hvad enten man vælger at bruge sin ret til et ja eller et nej.

Det, der er fantastisk perspektivrigt i det europæiske samarbejde, er, at vi med de fælles regelsæt, med hele den opbygning, vi har foretaget, og den udvikling, der har været i Europa, for første gang i Europas historie afskaffer, at den største, den mægtigste, den stærkeste, den rigeste også har magten. Det er virkelig demokrati. Det er virkelig demokrati, at det kryds, vi sætter på stemmesedlen, ikke har en værdi, der afhænger af den indkomst, vi har i ryggen, den størrelse bil, vi har, den slags hus, vi har. Det er lige meget værd, uanset hvem der sætter det.

Og det er det, der er det fantastiske vigtige, når vi er med i den fælles valuta: at vi er med på lige fod med de andre. Det er vi også på de områder, vi i dag er med i: på lige fod med de andre, samme rettigheder, samme pligter, og der er ikke nogen af de store, der kan komme

og tryne os, lige så lidt som Socialdemokratiet kan tryne De Radikale i regeringen. Jamen det er faktisk en pointe.

Så blev der sagt, at de andre spørger ikke deres befolkninger. Jo, der er faktisk folkeafstemning og har været det i en lang række lande også om disse spørgsmål, nemlig om traktaterne, i Irland, Portugal, Finland, Østrig. Der er nogle lande, der ikke har mulighed for folkeafstemning ifølge deres forfatninger, og det skal også med.

Jeg skal sige omkring ECB, som har været brugt som det, der bliver den nye magtfaktor: Danmarks Nationalbank og ECB har det samme regelsæt. De er uafhængige af politisk indflydelse og politiske beslutninger. ECB har endog det demokratiske aspekt, som den danske nationalbank ikke har, at formanden for det ministerråd, som jeg deltager i, også deltager i styrelsesrådsmøderne og deltager i diskussionen om renteændringerne og den økonomiske udvikling. Jeg kan love for, at der i den gamle nationalbanklov fra 1936 ikke er mulighed for, at danske politikere og ministre eller Folketinget kan blande sig i Nationalbankens beslutninger.

Samlet skal jeg sige, at der selvfølgelig er fordele og ulemper; dem har vi forsøgt at belyse. Og når man drager en konklusion, så gør man det ved at afveje de forskellige forhold over for hinanden og så træffe en beslutning, og det er jo det, vi gerne skulle skabe et grundlag for at vælgerne også kan gøre. Og jeg håber, at vi kan få en mere og mere og mere nuanceret debat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren kom til at sige noget forkert, og derfor bliver jeg nødt til at tage ordet.

Ministeren sagde, at der ikke tidligere har været folkeafstemning om den type institutionelle ændringer, som ministeren kaldte det, som der bliver i Nicetraktaten til december, altså flertalsafgørelser om social- og arbejdsmarkedspolitikken.

Jo, det er faktisk sådan, at i 1986 holdt vi en folkeafstemning, netop fordi man ville overgå fra enstemmighed, altså fjerne vetoretten og indføre flertalsafgørelser, omkring det indre marked. Det var ikke det, man kalder suverænitetetsafgivelse. Alligevel gik vi, et flertal i Folketinget, med til, fordi regeringen gerne ville have den traktat, at selvfølgelig skulle befolk-